

Reflexions mutualistes

per

LLUIS BERNET I ROIG

NOTA.— El Consell del Sindicat de Metges de Catalunya, en autoritzar la publicació d'aquest article, acordà fer constar que el fet d'autoritzar-lo no significa la seva adhesió o conformitat a les idees exposades, puix que obra únicament en virtut de l'acord de la sessió del 21 d'abril de 1927 i per creure que en l'article autoritzat no hi ha cap manifestació que afecti al prestigi i crèdit de la Mutual Mèdica.

Igualment el Comitè de Redacció ha de fer constar que en sotmetre l'article anterior del Dr. Bernet a la consideració del Consell del Sindicat ho feu en compliment de l'acord de la sessió esmentada, sense perjudicar el fons de l'article.

ABANS de tot, plau-me de donar sinceres gràcies al Consell del Sindicat de Metges de Catalunya per l'acord d'aprovació, en sessió del dia 16 de febrer d'enguany—acta número 273—, del meu article que amb la mateixa capçalera es publicà en el número 91 del BUTLLETÍ, corresponent al mes de març de l'any corrent.

Constato aquest fet perquè el llegir-lo m'ha fet néixer dues reflexions ben significatives: 1.ª, la conformitat, o almenys la simpatia que sempre vol dir més o menys conformitat, amb el fons dels assumptes que en les dites reflexions jo procuro de posar de relleu; i 2.ª, la importància i la transcendència dels dits assumptes (jo penso del primer) que també hi veuen els distingits companys doctors Moll i Bremon, Director i Redactor en Cap, respectivament, del BUTLLETÍ, en portar aquest meu article a l'aprovació del Consell del Sindicat. Ja m'agrada, puix que això significa enlairar les coses per un costat, i per l'altre un aval al meu criteri sostingut, i que bé prou ho necessita, perquè és una qüestió que, sigui com sigui, penso portar a la propera Assemblea General de Delegats.

Aquest és un assumpte de tanta importància per a l'esdevenidor, com per al present; d'una transcendència i unes conseqüències més grans pel que pot passar amb altres qüestions, com pel que passa en aquesta, que jo en dic *rebutjar de la Mutual* (filla) *els fundadors vells del Sindicat* (pare). Això té una semblança amb el que passa (sortosament poques vegades) en la vida real dels homes; és aquell cas en què el fill té el seu pare

vell, i amb sentiment, o bé pervertits, o bé malmesos, portat exclusivament per la crueta dels números, sent l'egoisme de la càrrega (!!) econòmica del seu pare i procura foragitar-lo per tots els mitjans al seu abast. Veritat que això és molt greu? Veritat que és inhumà? Doncs, és més greu encara, quan això passa (més excepcionalment, és veritat) amb fills que econòmicament *poden molt ben suportar la càrrega...* vaja, no en vull dir cas que escatim; aquest és el cas que ha despertat un estat d'opinió tan marcat com suposa i demostra: a) el propòsit d'un plebiscit entre tots els companys sindicats; b) el propòsit de proposicions a l'Assemblea General de Delegats, encaminades a modificar el Reglament i fins els mateixos Estatuts de la Mutual (!!), per evitar la repetició d'acords semblants al que es refereix a aquest assumpte, pres en l'Assemblea de l'any passat; c) el fet que el Consell de la Mutual ho posés a l'ordre del dia en la seva reunió del mes d'agost proppassat, o sigui al mateix moment de prendre's tal acord (?); d) el fet que el dit Consell de la Mutual ho ha portat en *totes i cada una* de les reunions tingudes, surant cada dia més l'opinió defensada pel nostre molt digne President Dr. Celis, i e) fins ho suposa i demostra l'aprovació pel respectable Consell del Sindicat, del meu darrer article. Ara bé, el cas que ens obliga a fer aquestes reflexions és *completament igual al segon* de fills a pares que he descrit, puix cal saber la *veritat*. Els I i II Grups de Vida, es constituïren amb un promig d'edat de 40-48 i 40-97 anys.